

[Aksel Larsen.]

meddelt os, at det kan man ikke gå med på — men man har også nægtet at forhandle om andre spørgsmål. Det hører ikke direkte ind under denne lov, men alligevel skal det nævnes. Jeg har både i tinget og i udvalget foreslået regeringen, at den nu gør noget ved spørgsmålet om hotelværelser. Der har været meget stor tvivl i folketinget om, hvorvidt hotelværelser burde være belagt med moms eller ikke. Regeringen har nu tørt meddelt os, at den er kommet til det resultat, at man fortsat skal belægge hotelværelser med moms. Jeg anser det for urimeligt, men det er dobbelt urimeligt, at regeringen ikke engang vil være med til at forhandle om dette.

Vi har stillet forslag om, at man i meget beskedent omfang nedsætter afgiften på øl. Vi har begrundet det med, at ølskatten i forvejen er for højt oppe, at den som en forbrugsskat virker som en kopskat, og at man af alle mulige grunde burde opfylde de løfter, man faktisk har givet tidligere. Men man vil ikke, og man vil ikke forhandle om det. Vi kan fra regeringen og regeringspartierne kun få det svar, at det vil man ikke, og vore forslag bliver stemt ned her i tinget.

Når der skabes en sådan atmosfære her fra regeringens side, så kan man ikke forvente eller forlange, at vi skal være med til dette her.

Vi kender i international politik det begreb, der hedder spegepølsemetoden, at man skærer en skive af spegepølsen i dag og en skive i morgen og en skive i overmorgen, og så håber man, folk hver gang vil sige: ja men det er jo kun en enkelt skive, det går ikke ud over hele spegepølsen. Til sidst er der ingen spegepølse. Her kommer regeringen og vil lovgive om afgifterne på den måde, at den på de områder, hvor det passer regeringen, gennemfører visse små ændringer, men nogen samlet revision får man ikke, og en samlet revision udelukkes ved den metode, regeringen har valgt.

Regeringen har det åbenbart sådan, at når den efter formentlig langvarige og knudrede forhandlinger har fået nogle små revisionsforslag igennem i regeringspartierne og sikret, at regeringspartierne medlemmer her i salen skal stemme for dem, så kan

det være ligegyldigt med folketinget i øvrigt, og så behøver man ikke engang alvorligt at forhandle om de tanker, der fremkommer fra andre partier, endsige tage stilling til dem på anden måde, end at man simpelt hen stemmer dem ned uden nogen argumentation.

Under disse omstændigheder er vi nødt til — både af hensyn til sagen, af hensyn til forkastelsen af vore ændringsforslag og af principielle grunde — så at sige demonstrativt at stemme imod lovforslagene og sige: dette vil vi ikke være med til. Det skal regeringen, det skal regeringspartierne og det skal befolkningen have at vide, at den måde at lave politik på, den måde at lave folketingsarbejde på og den måde at lave revisioner på, den duer ikke.

Den fg. finansminister (*Ninn-Hansen*): Hr. Aksel Larsens indlæg kunne give det indtryk, at det, denne sag og den afstemning, vi skal have om lidt, drejer sig om, var et regeringsforslag med voldsomme udvidelser af afgifterne i forhold til det, der var tidligere, men hr. Aksel Larsen ved jo, at det er ikke tilfældet.

Derimod er det rigtigt, at vi ikke har kunnet acceptere ændringsforslag, som hr. Aksel Larsen har stillet, der ville betyde meget store provenutab for staten. At vi ikke i den finansielle situation, vi har, mener at kunne følge disse ændringsforslag og tage det store provenutab, det er vel spørgsmål, som vi får lejlighed til at drøfte også på torsdag under finanslovdebatten, men jeg mener, at regeringen meget klart har angivet, at vi har ikke mulighed for med det lovgivningsarbejde, der forestår, med de udvidelser, der er sket på en række områder for statens vedkommende, at undvære disse indtægter.

Vi har ikke nægtet at forhandle og vil også fortsat forhandle om afgiftsspørgsmålene, efterhånden som vi kan fremlægge revisionsforslag med henblik på det, der også er hensigten med disse forslag, en forenkling, der giver rationaliseringsmuligheder for staten og giver bedre vilkår for de brancher, der skal administrere afgifterne.

Jeg beklager selvfølgelig, at socialdemokratiet ikke ser sig i stand til at støtte disse forenklinger, der her er tale om. Jeg